

Szeresd ellenségedet...

Lectio: Róma 12,14-21

Textus: Mt 5,43-48

Kedves Testvéreim! Itt Jézus szeretetről beszél. Tudnunk kell, hogy a görög nyelvben a szeretet háromféleképpen lehet kifejezni:

1. *EROSZ* = élvezet, testileg. Jó dolog így szeretni, de ez nem a teljes szeretet. Ez csak testi szeretet, s akik így szeretnek általában kihasználják egymást.
2. *FILIA* = baráti szeretet. Ez az a szeretet, amikor becsüljük egymást. De még ez sem az igazi szeretet.
3. *AGAPE* = önzetlen szeretet. Így szeret Isten bennünket. Egyébként 1 Kor 13-ban végig ez a szó szerepel.

Bevallom, Testvéreim, hogy ez a mai napi Ige nagyon megviselt engem. Nem is akartam róla ma prédikálni, hiszen nagyon nehéz ez számomra. Isten Lelke azonban nem engedte, hogy kitérjek előle és eszembe juttatta nyugdíjas holland lelkipásztor testvérem tanácsát: Ha az Ige nehéz, nem szabad kikerülni, meg kell küzdeni vele. Nekik így tanították az utrechti teológián. Hát mi tagadás, sok küzdelmembe került. De Isten Szent Lelke segítségemre sietett.

Jézus azt mondja: „**Hallottátok, hogy megmondattok: Szeresd felebarátodat és gyűlöld ellenségedet.**” (Mt 5,43). Testvéreim, ennek a mondatnak az első fele azt jelenti, hogy *agapé*-val, önzetlenül, érdemeitől függetlenül kell szeretni az embertársunkat, a felebarátot. És itt Jézus nem azt mondja, hogy egy távolabbi embert, hanem a közelben levő felebarátot. Így szeretünk-e? Így szeretjük-e felebarátunkat? Valljuk meg őszintén, hogy sokszor csak testileg, vagy baráti szeretettel. De Jézus azt mondja, hogy önzetlenül szeressünk. Jézus azt mondja, hogy a felebarát javát, üdvösségét munkáljuk a szeretettünkkel.

Testvéreim, ha nincs meg még bennünk ez a szeretet, ne csüggedjünk el. Péter is csak baráti szeretettel tudta szeretni Jézusát. Emlékezzünk csak: Jézus háromszor kérdezte meg tőle: Simon, Jónának fia, jobban szeretsz-e (agapasz me) engem ezeknél? S Péter háromszor is így felelt: Filo sze, vagyis baráti

szeretettel szeretlek, kedvellek, becsüllek. És Jézus elfogadta ezt, sőt azt mondta neki, hogy legeltesse az Ő juhait.

A mi szeretetünket is elfogadja Jézus, de elvárja, hogy tökéletesítsük, hogy egyre inkább elmélyüljünk az isteni szeretetben.

No, most lássuk a mondat második felét: **Hallottátok, hogy megmondattok: Szeresd felebarátodat és gyűlöld ellenségedet.** Ilyen nincs a Bibliában. Isten nem bíztat arra, hogy bárkit is gyűlöljünk, még ha az ellenségünkről is lenne szó. Ugyanis ez a szó: gyűlöld – utálatot, undort, megvetést jelent. A másik embernek a semmibe vételét.

A qumrani tekercseken olvasható: „**A világosság minden fiát szeresd,...a sötétség minden fiát gyűlöld.**” A Bibliában azonban 3 Móz 19,18-ban ezt olvassuk: „**Bosszúálló ne légy és haragot ne tarts a te néped fiai ellen, hanem szeresd felebarátodat, mint magadat. Én vagyok az Úr.**” Aztán 2 Móz 23, 4-5 így szól: „**Ha előtalálod (ha ráakadsz) a veled ellenségeskedő viszonyban levő eltévedt ökrét vagy szamarát: hajtsd vissza neki. Ha látod, hogy annak a szamara, aki téged gyűlöl, a teher alatt fekszik, vigyázz, rajta ne hagyj; oldd le azt.**”

Igaz, Dávid a 139. zsoltárban még felteszi a kérdést: „**Ne gyűlöljem-e, Uram, a Téged gyűlölőket? Az ellened lázadókat ne utáljam-e?**” Aztán így folytatja: „**Teljes gyűlölettel gyűlölöm őket, ellenségeimmé lettek!**”

És akkor jön Jézus és így szól: „**Én pedig azt mondom néktek...**” Ő egészen másképpen vélekedik nem csak a felebarátról, hanem még az ellenségről is. „**Én pedig azt mondom néktek: Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket.**” (Mt 5,44).

No, ez már sok! Még a felebarátot is nehéz önzetlenül, érdemtelenül szeretni, hát még az ellenséget. Pedig itt Jézus éppen ezt az önzetlen, érdem nélküli szeretetet (agapét) kéri tőlünk az ellenség számára! Meg tudjuk ezt mi tenni?

Én csak azt tudom, hogy ha nem így szeretünk, akkor hiába mondjuk, hogy: Uram, Uram! Nem mehetünk be a mennyországba.

Nézzük csak tüzetesen, miről is beszél Jézus:

- 1. Szeressétek ellenségeiteket.** Méghozzá úgy, mint akik tudjuk, hogy nem érdemlik meg és mégis szeretettel kell viszonyulnunk hozzájuk. Normális ez? Emberileg nem, de nekünk most Jézus, Isten Fia mondja: Szeress! Különben nem jutsz a mennybe. És ellenséged sem, mert nem tudtál neki üdvösséghez vezető erőt közvetíteni. Magyarul szeretve imádkozz érte, hogy térjen meg és ne ellenséges indulattal legyen irányodba.
- 2. Jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék.** Vannak gyűlölőid? Olyan emberek, akik haragszanak rád? Akik utálnak? Akik megvetnek? Vannak ilyen ellenségeid? Bizonyosan vannak. Mit szoktál tenni velük szemben? Te is haragszol? Te is megveted őket? Ne tedd! Jézus azt mondja: Jót tégy vele. Nem csak, hogy eleven szentet gyűjtesz a fejére, de megtérését munkálod. Ugyanis én el tudom képzelni, hogy a sok jótétemény után ő is elgondolkozik és azt mondja: Ha így szeret engem, hogy minden gonoszágom ellenére jót tesz velem, akkor én is szeretettel fordulok feléje. És ez nem naivítás, mint mondanák sokan, hanem Jézus Krisztus parancsa: Jót tégy! De hát nem érdemli – mondod te! Igazad van – mondom én, de Isten érdemeink szerint cselekszik velünk? Sokszor mi is úgy viselkedünk, mintha ellenségei lennénk és Ő ennek ellenére jót tesz velünk. Te is tégy jót mindenkivel, az ellenségeddel is. És
- 3. Imádkozzatok azokért, akik titeket háborgatnak és kergetnek.** Ilyen emberekből is van éppen elég körülöttünk. Olyan emberek, akik rágalmaznak, vagyis valótlanosságokat terjesztenek rólunk, sőt zaklatnak, fenyegetnek, gyaláznak bennünket. Ott ártanak nekünk, ahol csak tudnak. Sértenek és bántalmaznak bennünket. Rossz szándékkal vannak irányunkban. Ezekért az emberekért imádkozni kell, - mondja Jézus Krisztus. S igaza van, mert még ők maguk sem tudják, hogy a Sátán uralma alatt állnak. Nem reájuk kell haragudni, hanem imádkozni értük, hogy változzanak meg. Imádkozni értük, hogy ők is Jézus Krisztus követői legyenek. Imádkozni értük, hogy megtérjenek és ők is Isten szeretetével, az Istentől kapott szeretettel viszonyuljanak a többi ember irányába és a békességet munkálják. Tudom, hogy sok imába kerül, de ez Jézus parancsa. Imádkozol már? S nincs eredmény? Majdnem tíz éve imádkozom néhány „testvéremért”, vagyis olyanokért, akik rágalmaznak, ártanak, gyaláznak és sajnos nem nagyon látom az imameghallgatást. De Istennek hatalma van arra, hogy sok-sok ima után megtérésre juttatja

őket. Jézus is azt mondja: **Áldjátok őket!** Vagyis: Ajánljátok Isten kegyelmébe! S ez a legtöbb, amit megtehetünk értük. Aztán majd Isten elvégzi bennük a megtérést.

Hogy nem hiábavaló, amit Jézus mond, íme egy példa:

440 éve halt meg Szegedi Kis István.(1505-1572). A nagy reformátort bevádolják a töröknek. A pécsi bég kémkedéssel vádolja. Börtönbe vetteti. Néha megengedik, hogy láncokban prédikáljon, hadd facsarodjék a hallgatók szíve és minél több pénzt adjanak váltságdíj-keppen. Peruiz bég kegyetlenül korbácsolja, kínozza. Aztán összegyűl a váltságdíj és Szegedi kiszabadul.

Egyszer csak Peruiz Kevibe jön és találkoznak. „Bocsáss meg mindazokért, amiket leginkább csak mi ketten tudunk. – mondja a bég. Szegedi előtt egy pillanatra megvillan a keserves múlt. Amikor gúzsba kötötte a kezét, amikor székhez kötötte, amikor addig verte, míg elájult, hogyan foszlott szét az inge a korbácsütések alatt, hogyan ömlött a vére, s hogy mosták fel az asszonyok, akik kiszabadították a dühöngő kezéből...

Elúzi a kínos emléket. Egy asszony perelni akar érte a vajdával. Szegedi leinti. Kezét nyújtja a töröknek: kész megbocsátani.

Búcsúzólul gazdag, s töröknek akkor igen kedves ajándékot ad a vajdának: egy gránátalma formájú arany sisakdísz.

A vajdát megérintette Szegedi krisztusi lelkülete és a prédikációi.

Ezért írhatta saját kezűleg Szegedi árván maradt fia, István 1584-ben a bázeli egyetem anyakönyvébe, hogy török segítséggel tanul. Peruizban így gyümölcsezött az Ige.” (Bottyán János: Hitünk hősei).

Íme, Testvéreim, nem naivítás az Ige! Megéri Jézus parancsa szerint szeretni! Mert csak így lehetünk Isten gyermekei. **„Hogy legyetek a ti mennyei Atyátok fiai.” (Mt 5,45/a).** Csak így jutunk az atyai házba! Így juthatunk a mennybe!

Egyébként Isten nem tesz különbséget az emberek között: **„Felhossa az ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak.” (Mt 5,45).** Igen, mert Isten szeret bennünket, még

akkor is, ha mi nem szeretjük egymást. De meg akar ajándékozni bennünket ezzel az isteni szeretettel. Ezért mondja az apostol: „**Minden mérgesség és fölgerjedés és harag és lárma és káromkodás kivettessék közületek minden gonoszsággal együtt. Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, megengedvén (megbocsátván egymásnak), miképpen az Isten is a Krisztusban megengedett néktek.**” (Ef 4,31-32).

Érted ezt, Testvérem?! Isten előre és végleg megbocsátott a Krisztusban. S ez a Jézus azt mondja: „**Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek. Amint én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.**”

Úgy szeressünk, ahogy Jézus? Ő hogy szeretett? Úgy, hogy még a legnagyobb ellenségét is, Júdást is szerette. Pedig tudta, hogy elárulja és mégis a megtisztelő helyre ültette az utolsó vacsora alkalmával: a jobbára. Őt tisztelte meg a kedves vendégnek kijáró falattal.

Persze az más kérdés, hogy Júdás nem élt a lehetőséggel. Ő maradt ellenség! S felakasztotta magát, mert a sátán beköltözött a szívébe. Nagyon vigyázz, drága Testvérem, ne maradj ellenség, ne engedd, hogy a Sátán irányítson! Térj meg minél előbb! Könnyítsd meg a testvéred számára a szeretetet!

Jézus szerette a fogadkozó Pétert is, aki nem sokára mégis megtagadta. Jézus szerette a farizeusokat, az írástudókat. Jézus szeretete példa kell, hogy legyen a mi számunkra is.

Ha így szeretünk, csak akkor lehetünk **tökéletesek** (Mt 5,48). S ez azt jelenti, hogy *felőtt, érett korú gyermekei az Istennek, akik célba érkeznek*. Nos, erre kell naponta törekednünk az Ige olvasása és megélése, imádkozás, szeretet, az ellenség szeretése által. Legyünk érett korúak már, felnőttek, akik Szent Lélek Istenünk erejével Jézusunkat követve célba érkezünk!

Ámen.

Biharszentjános, 2012.01.15.

Csomay Árpád.

